

Kahdeskymmenesviides sunnuntai helluntaista

Jumalan kosketus

Tämä ja seuraava sunnuntai muodostavat saumakohdan helluntaikauden ja kirkkovuoden kahden viimeisen sunnuntain välillä. Kumpaakin vietetään verrattain harvoin, jälkimmäistä vain silloin, kun pääsiäinen si-joittuu varhaisimpaan mahdolliseen ajankohtaansa. Kirkkovuoden viimeisille sunnuntaille ominainen kak-sinaisuus, suuri ilo ja syvä vakavuus, tulevat esille myös tämän pyhän aiheessa, Jumalan kosketuksessa. (Sunnuntain tekstejä käytetään myös kuudentena sun-nuntaina loppiaisesta.)

Profeetta Elia kutsuu seuraajansa Elisän kynnöspellol-ta. Pellolla on kaksitoista härkäparia, ja hän itse kyntää niistä viimeisellä. Elia kulkee Elisän ohitse ja heittää viittansa hänen hartioilleen. Näyttää siltä, ettei Elia siinä vaiheessa sano Elisalle yhtään sanaa. Tämä jättää härkensä ja juoksee Elian perään ja pyytää vielä lupaa käydä suutelemassa isäänsä ja äitiään. Elia antaa hänel-le siihen luvan; hyvästit on kuitenkin jätettävä nopeasti. Näin siksi, että Elia sanoo hänelle: Tiedäthän, mitä olen sinulle tehnyt. Elisa ymmärtää. Hänet on kutsuttu Israelin profeetaksi. Hän teurastaa härkäparinsa, ja juhla-aterialle osallistuu koko hänen työväkensä. Elian viitan kosketus kutsuu Elisän profeetan virkaan (1. Kun. 19:19-21).

Profeetta Jesaja vapisee temppelissä Jumalan kirkkau-den edessä. Hän valittaa omia ja kansansa saastaisia huulia. Serafi ottaa pihdeillä alttarilta hiilen, koskettaa sillä Jesajan huulia ja lausuu: Sinun syyllisyytesi on poissa ja syntisi sovitettu (Jes. 6:1-8).

Synagogan esimies Jairos heittäytyy Jeesuksen jalkoi-hin ja pyytää Häntä tulemaan ja parantamaan hänen kuolemaisillaan olevan tyttärensä. Herra Jeesus lähtee etenemään tungeksivan väkijoukon lävitse. Kiireinen kulkeminen keskeytyy yllättäen; tungosta hyväkseen käyttäen verenvuotoa kaksitoista vuotta sairastunut nainen tarttuu Hänen viittaansa saadakseen avun vai-vaansa. Nainen ei Mooseksen lain mukaan (3. Moos. 15:25) olisi laisinkaan saanut olla mukana väentungok-nessa. Siksi hän yrittää toimia salaa. Hän ottaa suuren riskin. Nainen työntyy tungoksen läpi, tarttuu viitan tupsuun ja parantuu siinä paikassa. Samalla hän kui-tenkin paljastuu, koska Herra Jeesus tuntee, että Hänestä lähtee voimaa (Matt. 9 ja Mark. 5). Jeesuksen edessä on kaksi avun pyytäjää: Jairos tyttärensä tähden ja vaivastaan parantunut, nyt ilmituloaan hätäilevä, suo-rastaan vapiseva nainen. Hän ei salaa mitään Herralta Kristukselta ja saa kuulla Häneltä ihanat sanat: Tyttä-reni, uskosi on parantanut sinut. Mene rauhassa, sinä olet päässyt vaivastasi.

Efraim Syyrialainen (k. 373 j.Kr.) pohtii tarkoin sitä, miten väkijoukon tungeksiva ja parannusta etsivän naisen kosketus Jeesukseen erosivat toisistaan. Hän sanoo, että muut koskettivat vain Herran Jeesuksen ihmisyyttä, nainen Hänen jumaluuttaan. Siksi Herra paransi hänet niin kuin serafin hiili Jesajan. Kumpikin saa kuulla vapauttavan, riemullisen sanan: Syyllisyyte-si on poissa! Uskosi on sinut parantanut! Hiilessä ja viitassa he koskettavat Jumalaa.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 126

Su: Saarn. 3:1-11, 2. Kor. 5:6-10, Matt. 9:18-26

Ma: 1. Kor. 15:35-44(-50)

Ti: Joh. 6:37-40

Ke: Job 19:25

To: Luuk. 20:27-40

Pe: Room. 6:3-11

La: 2. Kor. 5:1-10

Virsirukous:

Sinussa itse Jumala on tullut alas taivaasta lunastamaan ja päästämään ihmiset heidän synneistään. Siis, Jeesus Kristus, armahda, syntistä älä kadota, on turha lunastuksesi, jos ostamasi hukkuisi.

Kun muinoin nainen syntinen eteesi vaipui itkien, hän syntinsä sai anteeksi, teit, Herra, kaiken uudeksi. Ja vielä ristinpuultakin veit paratiisiin ryövärin, kun syntinsä hän tunnusti, sinua huusi avuksi.

277: 2, 3